

her spørgsmål med Tilgængelighedsudvalget. Jeg synes, det er vigtigt, at Tilgængelighedsudvalget hele tiden er med i debatten om de her spørgsmål, men jeg må også understrege, at Tilgængelighedsudvalgets ansvar altså først og fremmest er at lave en rapport hvert eneste år, hvor det tager stilling til, hvordan de enkelte ministerier, de enkelte offentlige myndigheder har administreret tilgængelighedsreglerne. Derfor skal man også passe lidt på med ikke at blande tingene alt for meget sammen.

Så til fru Aase Madsen vedrørende Ombudsmanden: Jeg kan kun endnu en gang sige, at sådan som det er oplyst for mig, har Ombudsmanden accepteret den udformning, lovgivningen har fået, og dermed også de regler om uddelegering, der er fastsat i loven.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren for tilsagnet om at inddrage Tilgængelighedsudvalget i det videre arbejde. Det synes jeg er flot.

Det ene, jeg nævnte tidligere, er det med Datatilsynet, og det er selvfølgelig noget, vi skal have afklaret under udvalgsarbejdet. Jeg synes, det er lidt betænkeligt, at nogle opgaver, som i dag ligger under Rigsarkivaren eller i de enkelte ministerier, nu overgives til et tilsyn, som bliver sammensat under en anden ressort.

Det andet er, at den form for dispensationsmulighed, der er i dag, ikke er særlig klar. Det bør der ske en afklaring af, når det samme ministerium, altså Justitsministeriet, i to nogenlunde ens sager giver forskellige svar. Jeg ved af egen erfaring, at det samme ministerium, som jo nu har givet afslag til en islandsk forsker, i en tilsvarende sag har sagt ja. Den eneste forskel formoder jeg er, at den daværende regerings rolle måske kommer i et lidt blakket lys i den sag, hvor der er givet afslag. Det er altså den formodning, man kan have.

Jeg synes, det er uheldigt, hvis det er sådan, at et ministerium eller Udlændingestyrelsen giver afslag på en dispensation for at beskytte staten.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er lige for at slå fast, at jeg ikke taler for en generel revision, men at jeg taler for, at vi løser de problemer, vi oplever, med de absurde tilfælde, hvor en forsker kan gå til udlandet - i Thulesagen til USA - og få en sag 99 pct. belyst,

men at den ene procent, der mangler, nemlig at han også lige får set den danske del af korrespondancen, får han afslag på.

Først når TV-Avisen aften efter aften har stået med kameraet snurrende nede ved Rigsarkivet og har spurgt og spurgt, ja, så kommer der et politisk pres, der siger, jamen det er også urimeligt.

Vi har sagerne med Stasiarkiverne i Østtyskland. Først når tingene bliver kortlagt ved, at de arkiver gennemgås, giver man sig. Det duer ikke, og hvis ministerens synspunkt skal stå til troende, nemlig at Folketinget ikke skal hoppe fra tue til tue, fra sag til sag, er der jo brug for, at den bestemmelse i lovgivningen om, hvornår man kan give dispensation fra de generelle bestemmelser, bliver gjort mere tydelig og da i hvert fald sådan, at vi ikke skal opleve det absurde, at man kan hente oplysningerne i udlandet, men i øvrigt ikke få dem i Danmark. Det er utilfredsstillende for alle parter.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Datatilsynets ansvar, kan man sige, ligner jo en lille smule det ansvar, Registertilsynet tidligere har haft, og grunden til, at man opretter et datatilsyn i henhold til Justitsministeriets lovgivning på det her område, er selvfølgelig, at der er forskel på, om data er opbevaret elektronisk, eller de er opbevaret på papir.

Så for at sikre, at elektroniske data ikke bare kan bruges til hvad som helst, for at beskytte borgerne, har man oprettet Datatilsynet, og Datatilsynet vil først og fremmest bidrage til at sikre den enkelte borgers retssikkerhed. Hvor man så kan sige, at tilgængelighedsudvalget til gengæld varetager den interesse, der også er udtrykt meget stærkt her i dag, nemlig at offentligheden skal have adgang til information, der har betydning for vores alle sammens fælles forståelse af, hvordan det her samfund er indrettet, og hvordan det tidligere har været indrettet. Så Datatilsynet og tilgængelighedsudvalget har vidt forskellige opgaver, vidt forskellige ansvarsområder.

Og så til hr. Kim Behnke om Thulesagen: Jamen jeg synes selvfølgelig også, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt, at man kan hente oplysningerne i udlandet, hvis man ikke kan få dem i Danmark. Men jeg må endnu en gang sige, at det med at præcisere dispensationsreglerne og i det hele taget tage stilling til, hvordan forholdet skal være mellem det enkelte menneskes retssikkerhed og tilgængelighed, er noget